

Arrest

nr. 112 788 van 25 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 januari 2009 houdende een ministerieel besluit van terugwijzing.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. VERJAUW verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 januari 2009 wordt ten aanzien van verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing genomen. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid op.

Zo stelt verweerder dat het ministerieel besluit tot terugwijzing van 8 januari 2009 reeds op 19 januari 2009 aan verzoeker werd betekend, doch dat verzoeker destijds de kennisgeving weigerde te ondertekenen. Hieruit leidt verweerder af dat huidig beroep laattijdig is.

Het wordt *in casu* niet betwist dat het ministerieel besluit tot terugwijzing van 8 januari 2009 aan verzoeker diende betekend te worden. De beroepstermijn begint slechts te lopen vanaf het ogenblik dat de beslissing rechtsgeldig betekend is.

Nazicht van de stukken van het administratief dossier toont aan dat het ministerieel besluit tot terugwijzing van 8 januari 2009 op 19 januari 2009 aan betrokkene werd ter kennis gebracht door de penitentiair administratief deskundige P.M. Op de akte van kennisgeving wordt vermeld dat verzoeker geweigerd heeft dit document te ondertekenen. De weigering om dat wat wordt betekend in ontvangst te nemen of te ondertekenen is zonder belang voor de regelmatigheid van de betekening (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad Van State afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, Algemene reeks nr. 10, Die Keure, 1996, p.425). Het komt een bestuurde immers niet toe om met dergelijke weigering het normale verloop van beroepstermijnen te dwarsbomen (RvS 31 augustus 2006, nr. 162.216).

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU